

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 22. november 2023
(OR. en)**

**2021/0406 (COD)
LEX 2269**

**PE-CONS 34/1/23
REV 1**

**POLCOM 124
COMER 78
IA 151
CODEC 1136**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM BESKYTTELSE AF UNIONEN OG DENS MEDLEMSSTATER
MOD TREDJELANDES ØKONOMISKE TVANG**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2023/...

af 22. november 2023

**om beskyttelse af Unionen og dens medlemsstater
mod tredjelandes økonomiske tvang**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og
ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets holdning af 3.10.2023 (endnu ikke offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*) og Rådets afgørelse af 23.10.2023.

- (1) I henhold til artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal Unionen i sine forbindelser med den øvrige verden opretholde og fremme sine værdier og interesser og bidrage til beskyttelsen af sine borgere og bidrage bl.a. til solidaritet og gensidig respekt mellem folkeslagene samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder respekt for principperne i De Forenede Nationers pagt ("FN-pagten").
- (2) I henhold til artikel 21, stk. 1, første afsnit, i TEU bygger Unionens optræden på den internationale scene på principper som retsstatsprincippet, lighed og solidaritet samt respekt for principperne i FN-pagten og folkeretten. I henhold til artikel 21, stk. 1, andet afsnit, i TEU skal Unionen også fremme multilaterale løsninger på fælles problemer.
- (3) I henhold til artikel 1 og 2 i FN-pagten er et af FN's mål at udvikle venskabelige forbindelser mellem nationer i overensstemmelse med blandt andet princippet om suveræn ligeberettigelse.
- (4) I henhold til artikel 21, stk. 2, i TEU skal Unionen fastlægge og gennemføre fælles politikker og aktioner og arbejde for en høj grad af samarbejde på alle områder af internationale forbindelser for bl.a. at beskytte sine værdier og grundlæggende interesser, sin uafhængighed og integritet samt konsolidere og støtte retsstaten og folkerettens principper.

- (5) I deklARATIONEN om folkeretlige principper vedrørende venskabelige forbindelser og samarbejde mellem Stater i overensstemmelse med De forenede Nationers Pagt, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 24. oktober 1970, er det anført, at internationale forbindelser skal gennemføres i overensstemmelse med principperne om suveræn ligeberettigelse og ikkeindgriben. Det anføres endvidere i denne deklARATION med hensyn til princippet om forpligtelsen til ikke at gribe ind i forhold, der hører ind under en stats egen jurisdiktion, at ingen stat må anvende eller fremme anvendelsen af økonomiske, politiske eller andre former for foranstaltninger for at bruge tvang over for en anden stat, således at udøvelsen af dens suveræne rettigheder gøres underordnet, eller således at der aftvinges fordele af nogen som helst art fra denne stat, hvilket afspejler folkeretlig sædvaneret og således er bindende i forbindelserne mellem tredjelande på den ene side og Unionen og dens medlemsstater på den anden side. Endvidere afspejles reglerne i den folkeretlige sædvaneret om statsansvar for folkeretsstridige handlinger i de artikler om statsansvar for folkeretsstridige handlinger (ARSIWA), der blev vedtaget i 2001 af De Forenede Nationers Kommission for International Ret på dens 53. samling, og som De Forenede Nationers Generalforsamling noterede sig i resolution 56/83. Disse regler er bindende i forbindelserne mellem tredjelande og Unionen og dens medlemsstater.
- (6) Den moderne indbyrdes forbundne verdensøkonomi øger risikoen for økonomisk tvang, da den giver landene bedre midler til at anvende en sådan tvang, herunder hybride midler. Det er ønskeligt, at Unionen bidrager til at skabe, udvikle og præcisere internationale rammer for forebyggelse og eliminering af situationer med økonomisk tvang.

- (7) Selv om Unionen altid handler inden for rammerne af folkeretten, er det vigtigt, at Unionen råder over et passende instrument til at afskrække fra og modvirke økonomisk tvang fra tredjelandes side for at beskytte sine og medlemsstaternes rettigheder og interesser. Dette er navnlig tilfældet, når tredjelande griber ind i Unionens eller en medlemsstats legitime suveræne valg ved at anvende eller true med at anvende foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer for at forhindre eller opnå, at Unionen eller en medlemsstat standser, ændrer eller vedtager en særlig akt, herunder at Unionens eller en medlemsstats institution, organ eller agentur tilkendegiver en holdning. Sådanne foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer, kan ikke blot omfatte foranstaltninger, der træffes på og har virkninger på det berørte tredjelandets område, men også foranstaltninger, der træffes af tredjelandet, herunder gennem enheder, der kontrolleres eller ledes af tredjelandet og er til stede i Unionen, som medfører skade på økonomiske aktiviteter i Unionen. Udtrykket "tredjeland" bør forstås således, at det ikke kun omfatter en tredjestat, men også et særskilt toldområde eller et andet folkeretligt subjekt, eftersom sådanne enheder også er i stand til at udøve økonomisk tvang. Anvendelsen af dette udtryk og anvendelsen af denne forordning har ingen konsekvenser med hensyn til suveræniteten. Endvidere bør denne forordning anvendes i overensstemmelse med Unionens holdning for så vidt angår det pågældende tredjeland.

- (8) Denne forordning har til formål at sikre en effektiv og hurtig reaktion fra Unionens side mod økonomisk tvang. Den har særlig til formål at afskrække fra økonomisk tvang mod Unionen eller en medlemsstat og at sætte Unionen i stand til som en sidste udvej at iværksætte modforanstaltninger mod økonomisk tvang gennem EU-modforanstaltninger. Denne forordning berører ikke andre eksisterende EU-instrumenter og internationale aftaler indgået af Unionen samt foranstaltninger, der træffes i henhold hertil, og som er i overensstemmelse med folkeretten, på området for den fælles handelspolitik, eller andre EU-politikker.
- (9) Økonomisk tvang fra tredjelande kan modgå Unionens eller en medlemsstats udenrigspolitiske tiltag, og en konstatering af eksistensen af økonomisk tvang og reaktionerne herpå kan have betydelige konsekvenser for forbindelserne med tredjelande. Det er nødvendigt at sikre konsekvente reaktioner på forskellige, men relaterede, politikområder. Denne forordning berører ikke en eventuel EU-indsats i henhold til specifikke bestemmelser i afsnit V, kapitel 2, i TEU, som der bør tages behørigt hensyn til, når der overvejes en reaktion på et tredjelands økonomiske tvang.

- (10) Økonomiske tvang mod en medlemsstat fra et tredjeland side påvirker Unionens indre marked og Unionen som helhed. Medlemsstaterne kan ikke på egen hånd modvirke tredjelandes økonomiske tvang gennem foranstaltninger, der henhører under den fælles handelspolitik. På grund af den enekompetence, som Unionen er tillagt ved artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er det kun Unionen, der kan handle. Medlemsstaterne har endvidere som selvstændige aktører i henhold til folkeretten endvidere ikke ret til at modvirke økonomisk tvang rettet mod Unionen fra tredjelandes side. Det er derfor nødvendigt, at midlerne til at nå disse mål effektivt oprettes på EU-plan. Denne forordning berører ikke kompetencefordelingen mellem Unionen og dens medlemsstater.

- (11) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at skabe en effektiv og omfattende ramme for Unionens indsats mod økonomisk tvang nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler for undersøgelse, konstatering og bekæmpelse af tredjelandes økonomiske tvang. Forud for Unionens modforanstaltninger bør der navnlig foretages en undersøgelse af de faktiske omstændigheder, en konstatering af eksistensen af økonomisk tvang og, hvor det er muligt, og forudsat at tredjelandet også samarbejder i god tro, bestræbelser på at finde en løsning i samarbejde med det pågældende tredjeland. Alle foranstaltninger, der indføres af Unionen, bør være forholdsmæssige og må ikke overstige den skade, der er forvoldt Unionen. Kriterierne for valg og fastlæggelse af EU-modforanstaltninger bør navnlig tage hensyn til EU-modforanstaltningernes effektivitet med henblik på at foranledige, at den økonomiske tvang bringes til ophør, og, hvis der anmodes herom, at der ydes erstatning for skaden på Unionen, og til behovet for at undgå eller minimere virkningerne af indirekte følgevirkninger, uforholdsmæssigt stor administrativ kompleksitet og uforholdsmæssigt store administrative byrder og omkostninger, der navnlig pålægges EU-erhvervsdrivende, samt til Unionens interesser. Denne forordning går derfor ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i TEU.
- (12) Enhver foranstaltning, der iværksættes af Unionen på grundlag af denne forordning, bør være i overensstemmelse med folkeretten, herunder folkeretlig sædvaneret. Blandt de internationale aftaler, som Unionen og medlemsstaterne har indgået, er overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) hjørnестenen i det regelbaserede multilaterale handelssystem. Det er derfor vigtigt, at Unionen fortsat støtter dette system med WTO i centrum og anvender sin tvistbilæggelsesordning, hvor det er relevant.

- (13) Folkeretlig sædvaneret som afspejlet i artikel 22 og artikel 49-53 i ARSIWA tillader på visse betingelser såsom proportionalitet og med forudgående underretning, at der indføres modforanstaltninger, nemlig foranstaltninger som ellers ville være i strid med en forurettet parts internationale forpligtelser over for det land, der er ansvarligt for en overtrædelse af folkeretten, og som har til formål at bringe overtrædelsen til ophør eller opnå erstatning herfor. Unionens modforanstaltninger kan derfor om nødvendigt ikke blot bestå af foranstaltninger, der er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser, men også af manglende opfyldelse af de internationale forpligtelser over for det pågældende tredjeland, for så vidt som tredjelandets økonomiske tvangsforanstaltninger udgør en folkeretsstridig handling. I henhold til folkeretten skal modforanstaltninger i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet stå i et rimeligt forhold til den forvoldte skade under hensyntagen til alvoren af de folkeretsstridige handlinger og de pågældende rettigheder. I den henseende forstås ved skade på Unionen eller en medlemsstat i henhold til folkeretten også skade på EU-erhvervsdrivende i Unionen.

- (14) Hvis den økonomiske tvang udgør en folkeretsstridig handling, bør Unionen, hvor det er relevant, ud over at bringe den økonomiske tvang til ophør, anmode det pågældende tredjeland om at yde erstatning for enhver skade på Unionen i overensstemmelse med artikel 31 og artikel 34-39 i ARSIWA. Hvis Unionen opnår erstatning for den skade, som EU-erhvervsdrivende har lidt, kan Unionen, hvor det er relevant og så vidt muligt, overveje at overføre denne erstatning til de EU-erhvervsdrivende, der har lidt tab som følge af den økonomiske tvang.

- (15) Tvang er forbudt og dermed en folkeretsstridig handling i henhold til folkeretten, når et land anvender foranstaltninger såsom handels- eller investeringsrestriktioner for fra et andet land at opnå en handling eller undladelse, som landet ikke er forpligtet til at udføre efter folkeretten, og som henhører under dets suverænitet, og når tvangen når op på en vis kvalitativ eller kvantitativ tærskel, afhængigt af både de forfulgte mål og de anvendte midler. Kommissionen og Rådet bør tage højde for kvalitative og kvantitative kriterier, som hjælper med at fastslå, hvorvidt et tredjeland griber ind i Unionens eller en medlemsstats legitime suveræne valg, og hvorvidt dets handling udgør en økonomisk tvang, som kræver en EU-modforanstaltning. Blandt disse kriterier bør der være elementer, der både kvalitativt og kvantitativt karakteriserer navnlig udformningen og virkningerne af samt formålet med de foranstaltninger, som tredjelandet anvender. Anvendelsen af disse kriterier vil sikre, at kun økonomisk tvang med en tilstrækkelig alvorlig indvirkning eller, hvis den økonomiske tvang består af en trussel, at kun en troværdig trussel falder ind under denne forordning. Desuden bør Kommissionen og Rådet nøje undersøge, om tredjelandet forfølger en legitim grund, fordi dets formål er at støtte et internationalt anerkendt anliggende, såsom bl.a. opretholdelse af international fred og sikkerhed, beskyttelse af menneskerettighederne, beskyttelse af miljøet eller bekæmpelse af klimaændringer.

- (16) Tredjelandes handlinger forstås i henhold til folkeretlig sædvaneret som omfattende alle former for handlinger eller undladelser, herunder trusler, der kan tilskrives en stat i henhold til folkeretlig sædvaneret. Artikel 2, litra a), og artikel 4-11 i ARSIWA bekræfter, at folkeretlig sædvaneret kan betegnes som en handling fra en stats side, navnlig: adfærd udvist af et statsligt organ, af en person eller enhed, som ikke er et statsligt organ, men som i henhold til den pågældende stats ret er bemyndiget til at udøve elementer af statslig myndighed, adfærd udvist af et organ, som en anden stat stiller til rådighed for en stat, adfærd udvist af en person eller gruppe af personer, der handler efter instrukser fra eller under ledelse eller kontrol af denne stat ved udførelsen af adfærden, adfærd udvist af en person eller gruppe af personer, der udøver elementer af statslig myndighed i de officielle myndigheders fravær eller forsømmelse og under omstændigheder, der kræver udøvelse af disse elementer af myndighed, og den adfærd, som staten anerkender og vedtager som sin egen.
- (17) Kommissionen bør undersøge, om tredjelandes foranstaltninger udgør økonomisk tvang. Kommissionen bør foretage en sådan undersøgelse på grundlag af oplysninger modtaget fra en hvilken som helst pålidelig kilde, herunder fysiske og juridiske personer, Europa-Parlamentet, en medlemsstat eller fagforeninger. Med henblik på at afgøre, om et tredjeland anvender eller truer med at anvende foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer, og som udgør økonomisk tvang, bør Kommissionens og Rådets vurdering baseres på kendsgerninger.

- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning og i betragtning af den unikke karakter af økonomisk tvang, der påvirker handel og investeringer, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at afgøre, om der er tale om økonomisk tvang, og hvorvidt det er hensigtsmæssigt at anmode om erstatning for skaden på Unionen. Tildelingen af gennemførelsesbeføjelser til Rådet er begrænset til og tager højde for de omstændigheder, der opstår som følge af den økonomiske tvang, og må ikke betragtes som præcedens.

- (19) Efter Kommissionens undersøgelse, hvor Kommissionen konkluderer, at tredjelandets foranstaltning udgør økonomisk tvang, bør Kommissionen forelægge Rådet et forslag til en gennemførelsesretsakt, hvori det fastslås, at tredjelandets foranstaltning opfylder betingelserne for eksistensen af økonomisk tvang. I nævnte forslag bør Kommissionen også angive en vejledende frist for Kommissionens vurderingen af, om betingelserne for vedtagelse af EU-modforanstaltninger er opfyldt. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør Kommissionen også forelægge Rådet et forslag til en gennemførelsesretsakt, hvori det fastslås, at Unionen anmoder tredjelandet om at afhjælpe den skade, der er forvoldt Unionen. Desuden kan økonomisk tvang påvirke Unionen eller en hvilken som helst medlemsstat og dermed skabe et behov for at handle hurtigt i henhold til denne forordning og i overensstemmelse med Unionens principper om solidaritet mellem medlemsstaterne og om loyalt samarbejde. Som følge heraf bør Rådet handle hurtigt og gøre alt, hvad der er nødvendigt, for at vedtage en afgørelse senest 8 uger efter Kommissionens forelæggelse af forslaget. Under udøvelsen af sine gennemførelsesbeføjelser bør Rådet handle i overensstemmelse med betingelserne for eksistensen af økonomisk tvang og kriterierne for afgørelse af, hvorvidt det er passende at kræve af et tredjeland, at det afhjælper den skade, der er forvoldt Unionen.

- (20) For at sikre at den økonomiske tvang bringes til ophør, og, hvis der anmodes herom, at der ydes erstatning for skaden forvoldt Unionen, bør Unionen søge at finde en hurtig og rimelig løsning på sagen. Kommissionen bør derfor give passende mulighed for konsultationer med det pågældende tredjeland og, hvis det pågældende tredjeland er rede til at indlede konsultationer i god tro, samarbejde med det hurtigt. Under sådanne konsultationer bør Kommissionen bestræbe sig på at anvende midler såsom direkte forhandlinger, forelæggelse af sagen til international afgørelse eller mægling, forlig eller tredjeparts mellemkomst, uden at dette berører kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne. Navnlig når tredjelandet suspenderer den økonomiske tvang og indvilliger i at forelægge sagen til international afgørelse, bør der om nødvendigt indgås en international aftale med tredjelandet. En sådan international aftale kan indgås af enten Unionen efter proceduren i artikel 218 i TEUF eller af den pågældende medlemsstat.
- (21) Unionen bør støtte og samarbejde med tredjelande, der er berørt af den samme eller lignende økonomiske tvang, eller med andre interesserede tredjelande. Unionen bør deltage i den internationale koordinering i alle bilaterale, plurilaterale eller multilaterale fora, der er egnede til forebyggelse eller afskaffelse af økonomisk tvang. Kommissionen bør udtrykke Unionens holdning efter at have hørt Rådet i overensstemmelse med traktaterne, alt efter omstændighederne, og, hvor det er relevant, med deltagelse af medlemsstaterne.

- (22) Det er ønskværdigt, at Unionen proaktivt anvender alle tilgængelige midler til at samarbejde med det pågældende tredjeland såsom forhandlinger, afgørelse eller mægling, og at Unionen kun indfører modforanstaltninger, når sådanne midler ikke fører til en hurtig og effektiv afslutning af den økonomiske tvang og, hvis det er relevant, og hvis Unionen har anmodet det berørte tredjeland herom, erstatning for skaden på Unionen, og når det er nødvendigt at gribe ind for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser og rettigheder i henhold til folkeretten, og det er i Unionens interesse at træffe sådanne foranstaltninger. Det er hensigtsmæssigt, at denne forordning fastsætter de gældende regler og procedurer for indførelse og anvendelse af EU-modforanstaltninger og tillader hurtig indgriben, hvor det er nødvendigt for at bevare effektiviteten af disse EU-modforanstaltninger.

- (23) EU-modforanstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med denne forordning, bør udvælges og udformes på grundlag af objektive kriterier, herunder: foranstaltningernes effektivitet med hensyn til at foranledige, at den økonomiske tvang bringes til ophør, og hvis det er relevant, at der ydes erstatning for den skade, der er forvoldt Unionen, potentialet til at hjælpe EU-erhvervsdrivende, der er berørt af økonomiske tvang, målet om at undgå eller minimere negative økonomiske og andre virkninger for Unionen og undgåelse af en uforholdsmæssig stor administrativ byrde og uforholdsmæssigt store omkostninger ved anvendelsen af EU-modforanstaltningerne. Unionens investeringsmiljø og videnøkonomi bør beskyttes. Det er vigtigt, at udvælgelsen og udformningen af EU-modforanstaltninger tager hensyn til Unionens interesser, der bl.a. omfatter både EU-leverandør- og EU-aftagervirksomheders interesser og de endelige EU-forbrugeres interesser. Når Kommissionen overvejer EU-modforanstaltninger, bør den prioritere foranstaltninger, der ikke vil have en uforholdsmæssigt stor indvirkning på retssikkerheden og forudsigeligheden af foranstaltningerne for de erhvervsdrivende og på forvaltningen af de relevante nationale bestemmelser. Når Kommissionen overvejer EU-modforanstaltninger, der påvirker tilladelser, registreringer, licenser eller andre rettigheder i forbindelse med kommercielle aktiviteter, bør den prioritere foranstaltninger, der berører procedurer anvendt i hele Unionen og baseret på afledt ret, eller, hvis sådanne foranstaltninger ikke er hensigtsmæssige, foranstaltninger på områder, hvor der findes omfattende EU-ret. EU-modforanstaltninger bør ikke gribe ind i administrative afgørelser, der er baseret på vurdering af videnskabelig dokumentation. EU-modforanstaltninger bør vælges blandt en bred vifte af valgmuligheder for at gøre det muligt at vedtage de mest hensigtsmæssige foranstaltninger i hvert enkelt tilfælde.

- (24) Unionen bør kunne vedtage alment gældende EU-modforanstaltninger, der er udformet på en sådan måde, at de påvirker bestemte sektorer, regioner eller erhvervsdrivende i det pågældende tredjeland. Unionen bør også kunne vedtage EU-modforanstaltninger, der specifikt finder anvendelse på visse fysiske eller juridiske personer, der har en forbindelse med eller er knyttet til tredjelandets regering, og som deltager eller kan deltage i virksomhed, der er omfattet af artikel 207 i TEUF. Sådanne målrettede EU-modforanstaltninger kan medføre en hurtig afslutning af den økonomiske tvang, samtidig med at de negative virkninger af en sådan tvang for medlemsstaternes økonomier, EU-erhvervsdrivende og de endelige EU-forbrugere undgås eller minimeres på effektiv vis.

- (25) Som led i EU-modforanstaltninger med henblik på at tilskynde tredjelande til at ophøre med den økonomiske tvang kan Kommissionen også vedtage foranstaltninger i henhold til andre retlige instrumenter end denne forordning, der tillægger Kommissionen specifikke beføjelser, f.eks. med hensyn til tildeling af EU-finansiering eller muligheder for at begrænse deltagelsen i Unionens rammeprogrammer for forskning og innovation, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat deri. Denne forordning berører ikke regler og procedurer i henhold til sådanne andre retlige instrumenter. Kommissionen bør sikre, at vedtagelsen af foranstaltningerne i bilag I samordnes med de foranstaltninger, den vedtager i henhold til andre EU-retsakter end denne forordning. Navnlig bør Unionens overordnede reaktion være forholdsmæssig og ikke overstige den grad af skade, der er forvoldt Unionen. Uden at det berører eventuelle rapporteringsforpligtelser over for Europa-Parlamentet eller Rådet i henhold til sådanne andre retlige instrumenter, bør Kommissionen holde Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om foranstaltninger under sådanne instrumenter, som er synkroniseret med EU-modforanstaltninger.
- (26) Der bør fastsættes regler om oprindelsen af varer eller tjenesteydelser og om tjenesteudbyderes nationalitet, investeringer og indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder med henblik på fastlæggelse af EU-modforanstaltninger. Oprindelses- og nationalitetsreglerne bør fastlægges i lyset af de gældende regler for ikkepræferentiel handel og investering, der finder anvendelse i henhold til EU-retten og internationale aftaler indgået af Unionen.

- (27) Med henblik på at bringe den økonomiske tvang til ophør i en konkret sag, og, hvis det er relevant, opnå erstatning for den forvoldte skade, bør Unionens modforanstaltninger, der består i restriktioner for udenlandske direkte investeringer eller for handel med tjenesteydelser, kun finde anvendelse på tjenesteydelser, der leveres, eller direkte investeringer, der foretages i Unionen af en eller flere juridiske personer, der er etableret i Unionen, og som ejes eller kontrolleres af personer fra det pågældende tredjeland, hvis det er nødvendigt for at sikre effektiviteten af EU-modforanstaltningerne og navnlig for at forhindre, at de undgås eller omgås. Beslutningen om at indføre sådanne restriktioner bør blive behørigt begrundet i gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne forordning, og i lyset af de kriterier, der er fastsat i denne forordning.
- (28) Efter vedtagelsen af EU-modforanstaltninger bør Kommissionen løbende vurdere situationen vedrørende økonomiske tvang, effektiviteten af EU-modforanstaltningerne og deres virkninger i Unionens interesse med henblik på at ændre, suspendere eller ophæve EU-modforanstaltningerne i overensstemmelse hermed. Det er derfor nødvendigt at fastsætte regler og procedurer for ændring, suspension og ophør af EU-modforanstaltninger og de omstændigheder, hvor ændring, suspension eller ophør er hensigtsmæssige.
- (29) Det er vigtigt at skabe muligheder for inddragelse af interessenter, herunder virksomheder, med henblik på vedtagelse og ændring af EU-modforanstaltninger og, hvis det er relevant med henblik på suspension og ophævelse heraf, i betragtning af den potentielle indvirkning på sådanne interessenter.

- (30) I lyset af økonomiske tvang fra tredjelande og navnlig hyppigheden og alvoren heraf bør Kommissionen for at sikre sammenhæng med alle relevante EU-retsakter udpege et centralt kontaktpunkt for at sikre, at denne forordning fungerer, og den bør som konsekvens heraf handle med henblik på at sikre, at Unionen er i stand til bedre at foregribe og reagere effektivt på økonomisk tvang.
- (31) Det er vigtigt at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet underrettes regelmæssigt og rettidigt om den relevante udvikling med anvendelsen af denne forordning og, hvor det er relevant, har mulighed for at udveksle synspunkter med Kommissionen.

- (32) Med henblik på at gøre det muligt at tilpasse oprindelsesreglerne eller nationalitetsreglerne for at tage højde for den relevante udvikling inden for internationale instrumenter og erfaringerne med anvendelsen af foranstaltninger i henhold til denne forordning eller andre EU-retsakter bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændringer af bilag II. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (33) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af EU-modforanstaltninger i henhold til denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011².

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (34) Undersøgelsesproceduren bør anvendes til vedtagelse af EU-modforanstaltninger og ændring, suspension eller ophævelse heraf, eftersom disse foranstaltninger fastlægger Unionens reaktion på økonomisk tvang, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. I betragtning af denne forordnings særlige karakter og den særlige følsomhed, der er forbundet med Unionens modforanstaltninger, bør Kommissionen ikke vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt om EU-modforanstaltninger, hvis udvalget ikke afgiver udtalelse om den pågældende retsakt. Kommissionen bør i forbindelse med udøvelsen af sine gennemførelsesbeføjelser være særlig opmærksom på løsninger, der nyder den bredest mulige tilslutning blandt medlemsstaterne og i alle faser af proceduren, herunder i appeludvalget, finde afbalancerede løsninger og undgå at gå imod en dominerende stilling blandt medlemsstaterne, navnlig med hensyn til hensigtsmæssigheden af et udkast til gennemførelsesretsakt.
- (35) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter af begrænset varighed, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende ændring eller suspension af EU-modforanstaltninger er påkrævet af tvingende hastende årsager at træffe hurtige foranstaltninger for at undgå uoprettelig skade for Unionen eller en medlemsstat eller sikre overensstemmelse med folkeretten. Sådanne hurtige foranstaltninger kan forhindre den økonomiske tvang i at forårsage eller forværre eventuelle økonomiske skader, navnlig med henblik på at beskytte Unionens eller en medlemsstats akutte og vitale interesser.

- (36) Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til denne forordning, herunder vedtagelse af EU-modforanstaltninger, som finder anvendelse på visse fysiske eller juridiske personer, skal være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning skal endvidere overholde de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger. Den behandling af personoplysninger, som foretages af medlemsstaternes embedsmænd, af oplysninger inden for rammerne af denne forordning, skal foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹. Den behandling af personoplysninger, der foretages af EU-institutionerne, skal foregå i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725².

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (37) Kommissionen bør evaluere de EU-modforanstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, med hensyn til deres effektivitet og funktion og, hvor det er relevant, drage konklusioner med henblik på fremtidige EU-modforanstaltninger. Kommissionen bør også revidere denne forordning efter at have opnået tilstrækkelige erfaringer med dens anvendelse og gennemførelse og også dens forbindelser med andre EU-politikker og eksisterende retlige instrumenter, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2271/96¹. Revisionen af nærværende forordning bør omfatte dens anvendelsesområde, funktion, effektivitet og virkningsfuldhed. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet sin vurdering —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den eksteritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf (EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1).

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse i tilfælde, hvor et tredjeland udøver økonomisk tvang. Den fastsætter regler og procedurer med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens og dens medlemsstaters interesser, når et tredjeland udøver økonomisk tvang.
2. Ved denne forordning fastlægges en ramme for Unionens reaktion på økonomisk tvang med det formål at afskrække fra at udøve økonomisk tvang eller at få bragt økonomisk tvang til ophør, samtidig med at Unionen som en sidste udvej sættes i stand til at modvirke økonomisk tvang ved hjælp af EU-modforanstaltninger.

Denne forordning fastlægger også en ramme, inden for hvilken Unionen i givet fald kan søge erstatning for skaden på Unionen.
3. Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til denne forordning, skal være i overensstemmelse med folkeretten og gennemføres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil.
4. Denne forordning finder anvendelse, uden at det berører eksisterende EU-instrumenter og internationale aftaler indgået af Unionen samt foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne heraf, og som er i overensstemmelse med folkeretten, på området for den fælles handelspolitik og på andre EU-politikker.

5. Denne forordning berører ikke kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Økonomisk tvang

1. Med henblik på denne forordning foreligger der økonomisk tvang, hvis et tredjeland anvender eller truer med at anvende en tredjelandsforanstaltning, der påvirker handel eller investeringer, for at forhindre eller opnå, at Unionen eller en medlemsstat ændrer eller vedtager en særlig akt eller bringer en særlig akt til ophør og derved griber ind i Unionens eller en medlemsstats legitime suveræne valg.
2. Ved afgørelsen af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, tager Kommissionen og Rådet hensyn til følgende:
 - a) intensiteten, alvoren, hyppigheden, varigheden, bredden og omfanget af tredjelandsforanstaltningen, herunder dens indvirkning på handels- eller investeringsforbindelserne med Unionen, og det pres, der følger heraf, på Unionen eller en medlemsstat
 - b) om tredjelandet deltager i et mønster af indblanding, der søger at forhindre eller opnå særlige handlinger fra Unionen, en medlemsstat eller et andet tredjeland
 - c) i hvilket omfang tredjelandsforanstaltningen griber ind i et område, der henhører under Unionens eller en medlemsstats suverænitet

- d) om tredjelandet handler på grundlag af et berettiget hensyn, der er internationalt anerkendt
- e) hvorvidt og på hvilken måde tredjelandet inden indførelsen eller anvendelsen af tredjelandsforanstaltningen har gjort seriøse forsøg på i god tro at løse problemet gennem international koordinering eller afgørelse, enten bilateralt eller inden for et internationalt forum.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "tredjelandsforanstaltning": enhver handling eller undladelse, der kan tilskrives et tredjeland i henhold til folkeretten
- 2) "særlig akt": enhver retsakt eller anden akt, herunder en holdning, der tilkendes af Unionens, en medlemsstats eller et tredjelands institution, organ, kontor eller agentur
- 3) "skade på Unionen": en negativ indvirkning, herunder økonomisk skade, på Unionen eller en medlemsstat, herunder på EU-erhvervsdrivende, som er forårsaget af økonomisk tvang

- 4) "tredjeland": enhver anden stat, ethvert andet særskilt toldområde eller ethvert andet folkeretligt subjekt end Unionen eller en medlemsstat.

Artikel 4

Undersøgelse af tredjelandsforanstaltninger

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter behørigt begrundet anmodning undersøge enhver tredjelandsforanstaltning for at fastslå, om den opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1.
2. Når Kommissionen undersøger en tredjelandsforanstaltning, handler den hurtigt. Undersøgelsen må normalt ikke overstige 4 måneder.

Kommissionen foretager undersøgelsen på grundlag af dokumenterede oplysninger, der er indsamlet på eget initiativ eller modtaget fra enhver pålidelig kilde, bl.a. en medlemsstat, Europa-Parlamentet, erhvervsdrivende eller fagforeninger.

Kommissionen sikrer beskyttelsen af fortrolige oplysninger i overensstemmelse med artikel 15, herunder, hvor det er nødvendigt, beskyttelse af identiteten af den person, der har givet oplysningerne.

Kommissionen stiller et sikkert værktøj offentligt tilgængeligt med henblik på at lette indsendelsen af oplysninger til Kommissionen.

3. Kommissionen underretter rettidigt medlemsstaterne om indledningen af undersøgelserne og om den relevante udvikling med hensyn til igangværende undersøgelser.
4. Kommissionen indhenter om nødvendigt oplysninger om virkningen af tredjelandsforanstaltningerne.

Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at fremlægge disse oplysninger, og medlemsstaterne skal reagere hurtigt på denne anmodning.

Kommissionen kan opfordre interessenter til at indsende oplysninger ved at offentliggøre en bekendtgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og, hvis det er relevant, ved hjælp af andre egnede offentlige kommunikationsmidler. Kommissionen fastsætter en dato for, hvornår disse oplysninger skal forelægges, under hensyntagen til den i stk. 2, første afsnit, anførte frist.

Hvis Kommissionen offentliggør en sådan bekendtgørelse, underretter den det pågældende tredjeland om indledningen af undersøgelsen.

Artikel 5

Fastlæggelse med hensyn til tredjelandets foranstaltning

1. Hvis Kommissionen efter en undersøgelse foretaget i overensstemmelse med artikel 4 konkluderer, at tredjelandetsforanstaltningen opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, forelægger den Rådet et forslag til en gennemførelsesretsakt, hvori det fastslås, at tredjelandetsforanstaltningen opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1.

I forslaget redegør Kommissionen for, hvordan nævnte betingelserne er opfyldt.

Forslaget skal fastlægge en vejledende frist for Kommissionen til at vurdere, om betingelserne i artikel 8, stk. 1, er opfyldt. Denne frist må ikke overstige 6 måneder, medmindre en behørigt begrundet længere periode er nødvendig i lyset af sagens særlige omstændigheder.

2. I det i stk. 1 omhandlede forslag eller i et efterfølgende forslag til Rådets gennemførelsesretsakt foreslår Kommissionen, hvis det er relevant, at Rådet skal fastlægge, at tredjelandet skal anmodes om at afhjælpe skaden på Unionen.

Vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at anmode tredjelandet om at afhjælpe skaden på Unionen, baseres på alle sagens omstændigheder. Denne vurdering baseres navnlig på arten og omfanget af den forvoldte skade og den generelle forpligtelse i henhold til folkeretlig sædvaneret til at sikre fuld erstatning for den skade, der er forvoldt ved en folkeretsstridig handling.

3. Inden Kommissionen forelægger det i denne artikels stk. 1 omhandlede forslag, opfordrer den, hvis det er nyttigt med henblik på den i nævnte stykke omhandlede fastlæggelse, uden at dette berører et eventuelt samarbejde med det pågældende tredjeland i henhold til artikel 6, det pågældende tredjeland til at fremsætte sine bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist. En sådan frist skal være rimelig og må ikke forsinke Kommissionens forelæggelse af det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede forslag unødigt.
4. Inden Kommissionen forelægger det i denne artikels stk. 1 omhandlede forslag, underretter den Europa-Parlamentet om konklusionerne af undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 4.
5. Rådet vedtager de gennemførelsesretsakter, som er omhandlet i stk. 1 og 2, med kvalificeret flertal.

Rådet kan med kvalificeret flertal ændre de forslag, som er omhandlet i stk. 1 og 2.
6. Med henblik på denne artikel træffer Rådet en afgørelse hurtigt.

Rådet træffer afgørelse inden for 8 uger efter Kommissionens forelæggelse af de forslag, som er omhandlet i stk. 1 og 2.

Uanset andet afsnit kan Rådet handle efter denne periode på otte uger, forudsat at det underretter Kommissionen om en forsinkelse og om årsagerne til forsinkelsen.

Rådets samlede frist til at træffe afgørelse må normalt ikke overstige ti uger fra forelæggelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede forslag.

Rådet anvender ved udøvelsen af sine gennemførelsesbeføjelser artikel 2, stk. 1, der fastsætter betingelserne for eksistensen af økonomisk tvang, og kriterierne i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, og redegør for, hvordan disse betingelser er opfyldt, og kriterierne anvendes.

7. Gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne artikel, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
8. Europa-Parlamentet underrettes om gennemførelsesretsakter, der foreslås eller vedtages i henhold til denne artikel af henholdsvis Kommissionen eller Rådet.
9. Hvis Rådet vedtager en gennemførelsesretsakt som omhandlet i stk. 1, underretter Kommissionen tredjelandet herom og anmoder dette tredjeland om straks at ophøre med den økonomiske tvang.
10. Hvis Rådet vedtager en gennemførelsesretsakt som omhandlet i stk. 2, anmoder Kommissionen tredjelandet om at afhjælpe skaden på Unionen inden for en rimelig frist.

Artikel 6
Samarbejde med tredjelandet

1. Efter vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med artikel 5 giver Kommissionen passende mulighed for konsultationer med tredjelandet for at få bragt den økonomiske tvang til ophør og, hvis der anmodes herom i henhold til artikel 5, stk. 10, opnå erstatning for skaden på Unionen.

Hvis tredjelandet indleder konsultationer med Unionen i god tro, skal Kommissionen straks deltage i disse konsultationer.

Under sådanne konsultationer kan Kommissionen undersøge forskellige muligheder sammen med tredjelandet, herunder følgende:

- a) direkte forhandlinger
 - b) forelæggelse af sagen til international afgørelse
 - c) mægling, forlig eller tredjeparts mellemkomst med henblik på at bistå Unionen og tredjelandet i deres bestræbelser i henhold til denne artikel.
2. Med forbehold af stk. 1 søger Kommissionen at få den økonomiske tvang bragt til ophør ved også at rejse spørgsmålet i et relevant internationalt forum efter høring af Rådet, hvor det er relevant i overensstemmelse med traktaterne.

3. Efter vedtagelsen af EU-modforanstaltninger i henhold til artikel 8 er Kommissionen fortsat åben over for at indlede konsultationer med tredjelandet sammen med en eventuel suspension af enhver EU-modforanstaltning i henhold til artikel 12, stk. 2.

Artikel 7

Internationalt samarbejde

Kommissionen indleder konsultationer eller samarbejder med ethvert andet tredjeland, der er berørt af samme eller lignende økonomisk tvang, eller med ethvert andet interesseret tredjeland med henblik på at opnå, at tvangen bringes til ophør efter høring af Rådet, hvor det er relevant i overensstemmelse med traktaterne.

Disse konsultationer og dette samarbejde kan, hvor det er relevant, omfatte:

- a) udveksling af relevante oplysninger og erfaringer med henblik på at lette en sammenhængende reaktion på sådan økonomisk tvang
- b) koordinering i relevante internationale fora
- c) koordinering som reaktion på den økonomiske tvang.

Kommissionen opfordrer, hvor det er relevant, medlemsstaterne til at deltage i disse konsultationer og dette samarbejde.

Sådanne konsultationer og et sådant samarbejde må ikke forsinke proceduren i henhold til denne forordning unødigt.

Artikel 8
EU-modforanstaltninger

1. Kommissionen vedtager EU-modforanstaltninger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) foranstaltninger i henhold til artikel 5 og 6 har ikke inden for en rimelig frist ført til ophør af den økonomiske tvang og, hvis der anmodes herom i henhold til artikel 5, stk. 10, til erstatning for skaden på Unionen
 - b) det er nødvendigt at vedtage EU-modforanstaltninger for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser og rettigheder, i givet fald i lyset af de muligheder, der er til rådighed
 - c) det er i Unionens interesse at vedtage EU-modforanstaltninger som fastlagt i overensstemmelse med artikel 9.

Hvis den økonomiske tvang er ophørt, men tredjelandet ikke har fuldt afhjulpet skaden på Unionen, selv om det er blevet anmodet herom, lægger Kommissionen til grund for vurderingen, hvorvidt betingelsen, jf. denne artikels første afsnit, litra b), er opfyldt i forbindelse med alle sagens omstændigheder. Denne vurdering skal navnlig baseres på arten og omfanget af den forvoldte skade og den generelle forpligtelse i henhold til folkeretlig sædvaneret til at yde fuld erstatning for den skade, der er forvoldt ved en folkeretsstridig handling.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 18, stk. 2.

2. Kommissionen udvælger passende EU-modforanstaltninger blandt dem, der er fastsat i bilag I. Den afgør, hvilke af disse foranstaltninger der er hensigtsmæssige på grundlag af kriterierne for udvælgelse og udformning i artikel 11.

I den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, angiver Kommissionen årsagerne til, at den mener, at betingelserne i nævnte stykke er opfyldt, og til, at EU-modforanstaltningerne er hensigtsmæssige i lyset af de kriterier, der er omhandlet i artikel 11.

3. EU-modforanstaltninger vedtages som:

- a) generelle foranstaltninger, eller
- b) foranstaltninger, der finder anvendelse på visse fysiske eller juridiske personer, som udøver eller kan udøve aktiviteter, der er omfattet af artikel 207 i TEUF, og som er forbundet med eller knyttet til tredjelandets regering.

De EU-modforanstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a), kan udformes på en sådan måde, at de påvirker bestemte sektorer, regioner eller erhvervsdrivende i tredjelandet i overensstemmelse med oprindelsesreglerne i bilag II.

4. For så vidt som tredjelandforanstaltningen udgør en folkeretsstridig handling, kan EU-modforanstaltningerne bestå af foranstaltninger, som indebærer, at internationale forpligtelser over for tredjelandet ikke opfyldes.
5. Kommissionen sikrer, at vedtagelsen af EU-modforanstaltninger koordineres med de foranstaltninger, som den med henblik på at imødegå den økonomiske tvang i givet fald vedtager i henhold til andre EU-retsakter end denne forordning.
6. Den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, fastsætter en udskudt anvendelsesdato, som ikke må ligge senere end 3 måneder efter datoen for dens vedtagelse, medmindre der i lyset af særlige omstændigheder fastsættes en senere anvendelsesdato.

Kommissionen fastsætter denne anvendelsesdato under hensyntagen til sagens omstændigheder for at give mulighed for underretning af det pågældende tredjeland i henhold til stk. 7, og for at det pågældende tredjeland kan bringe den økonomiske tvang til ophør og, hvis der anmodes herom, for at afhjælpe skaden på Unionen.

7. Efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, underretter Kommissionen tredjelandet herom og:
 - a) opfordrer tredjelandet til øjeblikkeligt at bringe den økonomiske tvang til ophør og, hvor det er relevant, og hvor der er anmodet herom, at afhjælpe skaden på Unionen
 - b) tilbyder at forhandle en løsning med tredjelandet, og

- c) underretter tredjelandet om, at EU-modforanstaltningerne vil finde anvendelse, medmindre den økonomiske tvang ophører, og tredjelandet, hvor det er relevant, og hvor der er anmodet herom, afhjælper skaden på Unionen.

8. Hvis Kommissionen har troværdige oplysninger om, at den økonomiske tvang er ophørt, eller tredjelandet har taget konkrete skridt til at bringe den økonomiske tvang til ophør og, hvor det er relevant, har afhjulpet skaden på Unionen inden den udskudte anvendelsesdato, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 6, skal der i den i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt fastsættes en yderligere udsættelse af anvendelsesdatoen. Udsættelsen skal gælde for en periode, der er fastsat i den pågældende gennemførelsesretsakt, og skal gøre det muligt for Kommissionen at kontrollere, at den økonomiske tvang rent faktisk er ophørt.

I det tilfælde, at Kommissionen har sådanne troværdige oplysninger, offentliggør den en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* med angivelse af, at der foreligger sådanne oplysninger, og den dato, hvorfra den i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt finder anvendelse som udsat i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit.

9. Hvis tredjelandet ophører med den økonomiske tvang og, hvor det er hensigtsmæssigt, afhjælper skaden på Unionen inden anvendelsesdatoen for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om ophævelse af nævnte gennemførelsesretsakt.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18, stk. 2.

10. Uanset stk. 7, 8 og 9 kan det i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes, at EU-modforanstaltninger finder anvendelse, uden at Kommissionen i henhold til stk. 7, litra a), opfordrer det pågældende tredjeland til at bringe den økonomiske tvang til ophør eller, hvor det er relevant, afhjælpe skaden på Unionen, eller i henhold til stk. 7, litra c), underretter det pågældende tredjeland om, at EU-modforanstaltninger vil finde anvendelse, hvis det i behørigt begrundede tilfælde er nødvendigt for at bevare Unionens eller en medlemsstats rettigheder og interesser, navnlig effektiviteten af EU-modforanstaltninger.
11. Uanset stk. 6 og 8 gælder det, at hvis den økonomiske tvang består i en trussel om at anvende tredjelandsforanstaltninger, der påvirker handel eller investeringer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, finder den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anvendelse fra den dato, hvor denne tredjelandsforanstaltning anvendes.

Kommissionen offentliggør en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* med angivelse af anvendelsesdatoen for gennemførelsesretsakten, jf. nærværende artikels stk. 1.

Artikel 9

Fastlæggelse af Unionens interesse

Fastlæggelsen af Unionens interesse med hensyn til at træffe, suspendere, ændre eller afslutte EU-modforanstaltninger baseres på alle tilgængelige oplysninger og består i en vurdering af de forskellige interesser, der er på spil som helhed. Disse interesser omfatter primært bevarelsen af Unionens og dens medlemsstaters evne til at træffe legitime suveræne valg uden økonomisk tvang og enhver anden af Unionens eller medlemsstaternes interesser i det konkrete tilfælde såvel som interesserne hos EU-erhvervsdrivende, herunder leverandør- og aftagervirksomheder, og interesserne hos endelige EU-forbrugere, som er eller kan blive berørt af den økonomiske tvang eller af EU-modforanstaltninger.

Artikel 10

Betingelser for anvendelse af EU-foranstaltninger mod visse fysiske eller juridiske personer

1. Med henblik på artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra b), kan en fysisk eller juridisk person anses for at være forbundet med eller knyttet til regeringen i tredjelandet, hvis:
 - a) den pågældende regering ejer over 50 % af egenkapitalen i en sådan juridisk person, direkte eller indirekte besidder over 50 % af stemmerettighederne i den juridiske person eller har beføjelse til at udpege et flertal af dens bestyrelsesmedlemmer eller på anden måde lovligt kan styre dens aktiviteter

- b) den pågældende person nyder godt af eksklusive eller særlige rettigheder eller privilegier, som det pågældende tredjelandets regering retligt eller faktisk har givet, hvis den pågældende person opererer i en sektor, hvor den pågældende regering begrænser antallet af leverandører eller købere til en eller flere, eller hvis den pågældende regering direkte eller indirekte tillader den at udøve en praksis, der forhindrer, begrænser eller forvrider konkurrencen, eller
- c) den pågældende person handler effektivt på vegne af eller under ledelse af eller på foranledning af regeringen i det pågældende tredjeland.

2. Hvis Kommissionen har grund til at tro, at en fysisk eller juridisk person opfylder kriterierne i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra b), og overvejer at vedtage EU-modforanstaltninger over for den pågældende person, underretter den den pågældende person om følgende:

- a) årsagerne til, at Kommissionen mener, at den pågældende person opfylder nævnte kriterier
- b) de EU-modforanstaltninger, som Kommissionen overvejer at vedtage med hensyn til den pågældende person
- c) den pågældende persons mulighed for inden for en rimelig frist at fremsætte bemærkninger om, hvorvidt den pågældende person opfylder nævnte kriterier.

3. Med henblik på stk. 2 offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og underretter om muligt den pågældende person direkte.

I denne meddelelse giver Kommissionen andre interesserede parter lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

4. Med henblik på denne artikel kan Kommissionen indhente alle de oplysninger, den finder relevante, herunder ved at anmode medlemsstaterne om sådanne oplysninger.
5. Hvis der efter vedtagelsen af de EU-modforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra b), forelægges Kommissionen ny væsentlig dokumentation, undersøger Kommissionen, om den pågældende person fortsat opfylder kriterierne i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra b), og underretter den pågældende person herom, uden at det berører artikel 12.

Artikel 11

Kriterier for udvælgelse og udformning af EU-modforanstaltninger

1. EU-modforanstaltninger skal være forholdsmæssige og må ikke overstige omfanget af skaden på Unionen, og der skal i den forbindelse tages højde for alvoren af den økonomiske tvang, dens økonomiske konsekvenser for Unionen eller en medlemsstat og for Unionens og dens medlemsstaters rettigheder.

2. Kommissionen udvælger og udformer passende EU-modforanstaltninger på grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder som indsamlet i henhold til artikel 13, og under hensyntagen til fastlæggelsen i henhold til artikel 5, kriterierne i artikel 2, stk. 2, fastlæggelsen af Unionens interesser i henhold til artikel 9, eventuelle relevante tiltag i henhold til Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt følgende kriterier:
- a) effektiviteten af EU-modforanstaltningerne med hensyn til at foranledige, at den økonomiske tvang bringes til ophør, og, hvis der anmodes herom, erstatning for skaden på Unionen
 - b) undgåelse eller minimering af negative konsekvenser for:
 - i) EU-aktører, der er berørt af EU-modforanstaltninger, i lyset af bl.a. tilgængeligheden af alternativer for sådanne aktører såsom alternative forsyningskilder for varer eller tjenesteydelser
 - ii) investeringsklimaet i Unionen eller en medlemsstat, herunder indvirkningen på beskæftigelses- og regionaludviklingspolitikken
 - c) undgåelse eller minimering af negative virkninger for fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse gennem beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som et middel til at fremme innovation og en videnøkonomi i Unionen eller i en medlemsstat

- d) potentiale til at hjælpe EU-erhvervsdrivende, der er berørt af den økonomiske tvang
- e) undgåelse eller minimering af EU-modforanstaltningers negative virkninger for Unionens politikker eller mål
- f) undgåelse af uforholdsmæssigt store byrder og omkostninger i forbindelse med anvendelsen af EU-modforanstaltningerne
- g) eksistensen og arten af eventuelle modforanstaltninger truffet af tredjelande, der er berørt af samme eller lignende økonomiske tvang, herunder, hvor det er relevant, koordinering i henhold til artikel 7
- h) eventuelle relevante kriterier, der er fastsat i folkeretten.

Ved udvælgelsen af EU-modforanstaltninger prioriterer Kommissionen foranstaltninger, der mest effektivt sikrer overholdelse af kriterierne i første afsnit, litra a) og b).

3. Med forbehold af stk. 2 overvejer Kommissionen, når den udvælger og udformer en passende modforanstaltning, der påvirker en procedure, hvorved en offentlig myndighed i Unionen udsteder godkendelser, registreringer, licenser eller andre rettigheder til en fysisk eller juridisk person med henblik på deres kommercielle aktiviteter, at vedtage EU-modforanstaltninger i følgende hierarkiske rækkefølge:
- a) foranstaltninger, som påvirker procedurer, der er indledt efter ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i artikel 8, stk. 1
 - b) hvis de foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), ikke er tilgængelige, foranstaltninger, der påvirker procedurer, som endnu ikke er afsluttet ved ikrafttrædelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

Hvis ingen af de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, er mulige, kan Kommissionen under særlige omstændigheder overveje andre modforanstaltninger, hvis det i lyset af de i henhold til artikel 13 indsamlede oplysninger og synspunkter er blevet påvist, at disse andre foranstaltninger vil sikre effektiviteten uden i uforholdsmæssig grad at påvirke leverandør- og aftagervirksomheder eller de endelige forbrugere i Unionen eller pålægge en uforholdsmæssig stor byrde med hensyn til at forvalte de relevante nationale bestemmelser.

Ved udvælgelsen og udformningen af en i første afsnit omhandlet EU-modforanstaltning tager Kommissionen hensyn til harmoniseringsniveauet og prioriterer foranstaltninger, der påvirker procedurer, som anvendes på EU-plan eller på et område, hvor der er omfattende EU-ret.

De EU-modforanstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, må ikke få indflydelse på de administrative afgørelser, der træffes af Unionens og medlemsstaternes myndigheder, og som er baseret på evalueringen af videnskabelig dokumentation.

4. Hvis det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, kan Kommissionen vedtage EU-modforanstaltninger, der påvirker udenlandske direkte investeringers adgang til Unionen eller handel med tjenesteydelser, og som finder anvendelse på tjenesteydelser, der leveres, eller direkte investeringer, der foretages inden for Unionen af en eller flere juridiske personer, der er etableret i Unionen, og som ejes eller kontrolleres af personer fra tredjelandet.

Kommissionen kan vedtage sådanne EU-modforanstaltninger, hvor undladelse af at anvende dem på sådanne tjenesteydelser, der leveres eller direkte investeringer, der foretages, ikke vil være tilstrækkelige til effektivt at nå målene i denne forordning, navnlig hvis virkningen af sådanne EU-modforanstaltninger ellers kan undgås eller omgås af tredjelandet eller den pågældende person.

Ved vurderingen af, om sådanne EU-modforanstaltninger skal vedtages, tager Kommissionen bl.a. hensyn til følgende kriterier, ud over kriterierne fastsat i stk. 1 og 2:

- a) mønstrene for handel med tjenesteydelser og investeringer i den sektor, som de påtænkte EU-modforanstaltninger er rettet mod, og risikoen ved, at tredjelandet eller den pågældende person undgår eventuelle EU-modforanstaltninger, der ikke finder anvendelse på tjenesteydelser eller direkte investeringer, der foretages inden for Unionen
- b) det mulige effektive bidrag, som EU-modforanstaltninger som omhandlet i første afsnit yder til målet om at opnå ophør af økonomisk tvang og erstatning for skaden på Unionen
- c) om der findes alternative foranstaltninger, der kan opfylde målsætningen om at få bragt den økonomiske tvang til ophør og opnå erstatning for skaden på Unionen, og som er rimeligt tilgængelige og mindre restriktive for handelen med tjenesteydelser eller investeringer inden for Unionen.

Vedtagelsen af sådanne EU-modforanstaltninger skal begrundes behørigt i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i lyset af de kriterier, der er fastsat i nærværende stykke.

Artikel 12

Ændring, suspension og ophævelse af EU-modforanstaltninger

1. Kommissionen overvåger løbende den økonomiske tvang, og effektiviteten af EU-modforanstaltningerne og deres indvirkning på Unionens interesser.
2. Hvis tredjelandet suspenderer den økonomiske tvang fuldt ud, suspenderer Kommissionen anvendelsen af EU-modforanstaltningen, så længe tredjelandets suspension er gældende.

Hvis tredjelandet og Unionen eller den berørte medlemsstat har indgået en aftale, herunder på grundlag af et tilbud fra det pågældende tredjeland, om at underkaste sagen en bindende international tredjepartsafgørelse, og tredjelandet også suspenderer sin økonomiske tvang, suspenderer Kommissionen anvendelsen af EU-modforanstaltningerne, så længe tredjepartsafgørelsen varer.

Hvis en afgørelse eller et forlig med tredjelandet forudsætter gennemførelse fra tredjelandets side, suspenderer Kommissionen anvendelsen af EU-modforanstaltningerne, forudsat at tredjelandet er involveret i gennemførelsen af afgørelsen eller forliget.

Kommissionen suspenderer eller genoptager anvendelsen af EU-modforanstaltningerne, hvis det er nødvendigt i lyset af Unionens interesser som fastlagt i henhold til artikel 9, eller hvis det er nødvendigt for at lette fortsat engagement i henhold til artikel 6, stk. 3, efter vedtagelsen af EU-modforanstaltninger.

Kommissionen suspenderer eller genoptager anvendelsen af EU-modforanstaltninger ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18, stk. 2.

3. Hvis det er nødvendigt at foretage tilpasninger af EU-modforanstaltninger under hensyntagen til artikel 2 og 11, eller den videre udvikling, herunder tredjelandets reaktion, ændrer Kommissionen, hvis det er relevant, EU-modforanstaltninger ved hjælp af en delegeret retsakt.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18, stk. 2.

4. Kommissionen bringer EU-modforanstaltningerne til ophør under enhver af følgende omstændigheder:
 - a) den økonomiske tvang er ophørt, og, hvis Rådet i henhold til artikel 5, stk. 10, har besluttet at anmode om erstatning, skaden på Unionen er blevet afhjulpet

- b) den økonomiske tvang er bragt til ophør, men tredjelandet har ikke afhjulpet skaden på Unionen, selvom Rådet har besluttet at anmode om erstatning for skaden på Unionen i henhold til artikel 5, stk. 10, medmindre det for at nå målet med denne forordning under hensyntagen til alle omstændighederne i den konkrete sag er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne
- c) der er fundet en gensidigt acceptabel løsning
- d) en bindende afgørelse i en international tredjepartsafgørelse i en tvist, der vedrører spørgsmålet om økonomisk tvang, kræver ophør af EU-modforanstaltningen
- e) ophør af EU-modforanstaltningen er hensigtsmæssig i lyset af Unionens interesser som fastlagt i artikel 9.

Kommissionen træffer afgørelse om at bringe EU-modforanstaltninger til ophør ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18, stk. 2.

5. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde såsom at undgå uoprettelig skade for Unionen eller en medlemsstat eller fortsat at sikre overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til folkeretten som følge af suspensionen eller ophøret af den økonomiske tvang vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, med henblik på at suspendere eller ændre EU-modforanstaltninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 3, og de forbliver i kraft i højst 2 måneder.

Artikel 13

Indsamling af oplysninger om EU-modforanstaltninger

1. Kommissionen skal inden vedtagelsen eller ændringen af EU-modforanstaltninger og kan, inden foranstaltningerne suspenderes eller ophæves, indhente oplysninger og synspunkter vedrørende de økonomiske konsekvenser for EU-erhvervsdrivende ved hjælp af offentliggørelse af en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, og, hvor det er relevant, ved hjælp af andre passende offentlige kommunikationsmidler.

Det skal af meddelelsen fremgå, inden for hvilken dato sådanne oplysninger og synspunkter skal indgives.

Kommissionen kan påbegynde indsamlingen af oplysninger og synspunkter som omhandlet i stk. 1, når den finder det hensigtsmæssigt.

2. Med henblik på stk. 1 informerer og hører Kommissionen interessenter, navnlig sammenslutninger, der handler på vegne af EU-erhvervsdrivende, og EU-fagforeninger, der kan blive berørt af mulige EU-modforanstaltninger, og medlemsstaters myndigheder, der er involveret i udarbejdelsen eller gennemførelsen af lovgivning, der regulerer de områder, der kan blive berørt af disse foranstaltninger.

3. Uden at forsinke vedtagelsen af EU-modforanstaltninger unødigt kortlægger Kommissionen muligheder for potentielle EU-modforanstaltninger og indhenter oplysninger og synspunkter, navnlig om:
- a) sådanne foranstaltningers indvirkning på aktører i tredjelande og deres konkurrenter, forretningspartnere eller kunder i Unionen, såvel som brugere, endelige forbrugere eller ansatte i Unionen
 - b) samspillet mellem sådanne foranstaltninger og de relevante bestemmelser i medlemsstaterne
 - c) den administrative byrde, som sådanne foranstaltninger kan medføre.
4. Kommissionen tager størst muligt hensyn til de oplysninger og synspunkter, der indhentes i henhold til denne artikel.

Når Kommissionen forelægger et udkast til gennemførelsesretsakt for udvalget i forbindelse med undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 18, stk. 2, skal Kommissionen fremlægge en analyse af de påtænkte foranstaltninger og deres potentielle virkning.

Denne analyse skal omfatte en grundig vurdering af indvirkningen på såvel leverandør- og aftagervirksomhederne som på de endelige forbrugere i Unionen og, hvis det er relevant, kortlægge eventuelle potentielt uforholdsmæssige virkninger.

5. Med henblik på vedtagelse af straks anvendelige gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5, skal Kommissionen indhente målrettet oplysninger og synspunkter fra relevante interessenter, medmindre den ekstraordinære situation af særligt hastende årsager er af en sådan art, at indhentning af oplysninger og synspunkter ikke er muligt eller nødvendigt af objektive årsager såsom for at sikre overholdelse af Unionens internationale forpligtelser.

Artikel 14

Fælles kontaktpunkt

1. Kommissionen opretter et fælles kontaktpunkt i Kommissionen til anvendelsen af denne forordning og koordineringen heraf med eventuelle relevante EU-retsakter og til indsamling af oplysninger og udarbejdelse af omkostnings- og dataanalyser med henblik på at fastslå karakteren af den økonomiske tvang.
2. Med henblik på denne forordning skal det fælles kontaktpunkt i fuld overensstemmelse med princippet om fortrolighed fungere som det primære kontaktpunkt for de EU-virksomheder og -interessenter fra den private sektor, der er berørt af den økonomiske tvang, herunder med hensyn til den bistand, der skal ydes i forbindelse med den igangværende økonomiske tvang for disse virksomheder og interessenter.

Artikel 15
Fortrolighed

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er givet, anmodet om eller indhentet.
2. En person, der giver oplysninger som omhandlet i stk. 1, kan anmode om, at sådanne oplysninger behandles fortroligt. Anmodningen skal være ledsaget af en ikke-fortrolig og meningsfuld sammenfatning af de pågældende oplysninger eller en erklæring om årsagerne til, at de pågældende oplysninger ikke kan sammenfattes.
3. Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller deres respektive embedsmænd må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, medmindre den person, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse hertil.
4. Stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger i en meningsfuld sammenfatning form, forudsat at en sådan videregivelse ikke indeholder oplysninger, der gør det muligt at identificere den, der har givet oplysningerne.

Videregivelsen af sådanne oplysninger skal tage hensyn til de berørte parter's legitime interesse i ikke at få videregivet fortrolige oplysninger.

5. Embedsmænd i medlemsstaterne har tavshedspligt med hensyn til alle fortrolige oplysninger, som de har fået kendskab til under udøvelsen af deres officielle hverv i forbindelse med denne forordning.
6. Kommissionen stiller et sikkert og krypteret system til rådighed med det formål at støtte direkte samarbejde og udveksling af oplysninger med embedsmænd i medlemsstaterne.

Artikel 16

Oprindelses- og nationalitetsregler

1. Med henblik på denne forordning fastlægges oprindelsen af en vare eller en tjenesteydelse eller nationaliteten af en tjenesteyder, en investeringshaver eller en indehaver af en intellektuel ejendomsrettighed i overensstemmelse med bilag II.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 med henblik på at ændre bilag II, punkt 2 og 3, for at tage hensyn til den relevante udvikling i internationale instrumenter og erfaringerne med anvendelsen af denne forordning eller andre EU-retsakter.

Artikel 17

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på 5 år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest 9 måneder inden udløbet af 5-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest 3 måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 16, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 19

Rapportering og revision

1. Med forbehold af forordning (EU) nr. 182/2011 holder Kommissionen regelmæssigt og rettidigt Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om den relevante udvikling i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning ved undersøgelse af tredjelandsforanstaltninger, herunder om iværksættelsen heraf, om samarbejdet med tredjelandet samt det internationale samarbejde i den periode, hvor EU-modforanstaltningerne er i kraft.

På baggrund af de modtagne oplysninger kan Europa-Parlamentet eller Rådet indbyde Kommissionen til en udveksling af synspunkter, hvis det er relevant.

Europa-Parlamentet kan give udtryk for sine synspunkter på enhver hensigtsmæssig måde.

2. Kommissionen evaluerer EU-modforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 8, inden for 6 måneder efter deres ophør under hensyntagen til input fra interessenter, oplysninger fra Europa-Parlamentet og Rådet og andre relevante oplysninger og forelægger en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

I denne evalueringsrapport undersøger Kommissionen effektiviteten og anvendelsen af EU-modforanstaltninger og drager, hvor det er relevant, mulige konklusioner med henblik på fremtidige EU-modforanstaltninger såvel som om revisionen af denne forordning i henhold til stk. 3.

3. Senest 3 år efter vedtagelsen af den første gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 5, eller den ... [5 år efter denne forordnings ikrafttræden], alt efter hvilken dato der kommer først, og hvert 5. år derefter, tager Kommissionen denne forordning og dens gennemførelse op til revision og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Med henblik på denne revision tager Kommissionen navnlig højde for eventuelle spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til forholdet mellem denne forordning og andre eksisterende EU-instrumenter.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

EU-modforanstaltninger i henhold til artikel 8

1. Indførelse af ny eller forhøjet told, herunder genindførelse af told på mestbegunstigelsesniveauet eller indførelse af told, der ligger over mestbegunstigelsesniveauet, eller indførelse af yderligere afgifter på import eller eksport af varer, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser over for tredjelandet ikke opfyldes for så vidt angår toldindrømmelser.
2. Indførelse eller forøgelse af restriktioner for import eller eksport af varer, herunder i givet fald varer, der er underlagt eksportkontrol, uanset om disse restriktioner gennemføres ved hjælp af kvoteordninger, import- eller eksportlicenser eller andre foranstaltninger, eller indførelsen eller forøgelsen af restriktioner for betaling af varer, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser ikke opfyldes.
3. Indførelse af restriktioner for varehandelen, der gøres effektive gennem foranstaltninger, der finder anvendelse på varer i transit, eller interne foranstaltninger, der finder anvendelse på varer, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser ikke opfyldes.

4. Følgende foranstaltninger, som kan indebære manglende opfyldelse af gældende internationale forpligtelser vedrørende retten til at deltage i udbudsprocedurer på området for offentlige indkøb:
- a) udelukkelse af varer, tjenesteydelser eller leverandører af varer eller tjenesteydelser fra det pågældende tredjeland fra offentlige udbud eller udelukkelse fra offentlige udbud af tilbud, hvis samlede værdi består af over 50 % af varer eller tjenesteydelser med oprindelse i det pågældende tredjeland, medmindre en lavere procentdel er nødvendig i lyset af de særlige omstændigheder i det pågældende tilfælde, og forudsat at den resterende procentdel af varer eller tjenesteydelser ikke er omfattet af Unionens forpligtelser i henhold til aftalen om offentlige udbud indgået inden for Verdenshandelsorganisationen eller en anden aftale om offentlige udbud indgået mellem Unionen og et andet tredjeland end det pågældende tredjeland, eller
 - b) indførelse af scorejustering¹ i forbindelse med udbud af varer eller tjenesteydelser fra det pågældende tredjeland eller leverandørers tilbud af varer eller tjenesteydelser fra det pågældende tredjeland.

¹ Ved "scorejustering" forstås en forpligtelse for ordregivende myndigheder eller enheder, der gennemfører offentlige udbudsprocedurer, til med visse undtagelser at nedsætte et tilbuds score som følge af dets evaluering på grundlag af de kontrakttildelingskriterier, der er fastlagt i de relevante offentlige udbudsdokumenter, med en given procentdel. I tilfælde, hvor pris eller omkostninger er det eneste kontrakttildelingskriterium, forstås der ved scorejustering den relative forhøjelse med en given procentdel af en tilbudsgivers tilbudte pris med henblik på evaluering af et tilbud.

5. Indførelse af foranstaltninger, der påvirker handlen med tjenesteydelser, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser ikke opfyldes.
 6. Indførelse af foranstaltninger, der påvirker udenlandske direkte investeringers adgang til Unionen, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser ikke opfyldes.
 7. Indførelse af begrænsninger i beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder eller den kommercielle udnyttelse heraf over for rettighedshavere, der er statsborgere i det pågældende tredjeland, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser med hensyn til handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder ikke opfyldes.
 8. Indførelse af restriktioner for banker, forsikring, adgang til Unionens kapitalmarkeder og andre finansielle tjenesteydelser, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser med hensyn til finansielle tjenesteydelser ikke opfyldes.
 9. Indførelse eller forøgelse af restriktioner for muligheden for at markedsføre varer, der er omfattet af EU-retsakter om kemikalier, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser ikke opfyldes.
 10. Indførelse eller forøgelse af restriktioner for muligheden for at markedsføre varer i Unionen, der er omfattet af EU-retsakterne om sundhed- og plantesundhed, som, hvor det er nødvendigt, kan indebære, at internationale forpligtelser ikke opfyldes.
-

BILAG II

Oprindelses- og nationalitetsregler

1. En vares oprindelse bestemmes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013¹.
2. Oprindelsen af en tjenesteydelse, herunder en tjenesteydelse, der leveres i forbindelse med offentlige indkøb, fastlægges på grundlag af nationaliteten for den fysiske eller juridiske person, der leverer den.

En tjenesteyders nationalitet anses:

- a) i tilfælde af en fysisk person, for at være det land, hvor den pågældende er statsborger, eller hvor vedkommende har permanent opholdsret
- b) i tilfælde af en juridisk person for et af følgende:
 - i) hvis tjenesteydelsen ikke leveres gennem en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen, det land, hvor den juridiske person er stiftet eller på anden måde etableret i henhold til lovgivningen i dette land, og inden for hvis område den juridiske person har væsentlige forretningsaktiviteter

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

- ii) hvis tjenesteydelsen leveres gennem en handelsmæssig tilstedeværelse i Unionen:
 - a) hvis den juridiske person udøver væsentlige forretningsaktiviteter på den medlemsstats område, hvor den juridiske person er etableret, således at den juridiske person har en direkte og reel forbindelse med økonomien i den pågældende medlemsstat, den medlemsstat, hvori den juridiske person er etableret, eller, hvis EU-modforanstaltningerne finder anvendelse på denne person, nationaliteten eller den faste bopæl, der gælder for den eller de fysiske eller juridiske personer, som ejer eller har kontrol over den juridiske person i Unionen
 - b) hvis den juridiske person, der yder tjenesteydelser, ikke har væsentlige forretningsaktiviteter, således at den har en direkte og reel forbindelse med økonomien i den medlemsstat, i hvilken den er etableret, oprindelsen af de fysiske eller juridiske personer, der ejer eller kontrollerer den.

Den juridiske person, der leverer tjenesteydelsen, anses for at være "ejet" af personer i et givet land, hvis over 50 % af kapitalinteresserne i den juridiske person har personer i det pågældende land som egentlige ejere, og "kontrolleret" af personer i et givet land, hvis sådanne personer har magt til at udpege et flertal af dens bestyrelsesmedlemmer eller på anden måde lovligt kan styre dens aktiviteter.

3. En investerings nationalitet defineres således:

- a) hvis investeringen anvendes til væsentlige forretningsaktiviteter på den medlemsstats område, hvor investeringen er etableret, således at den har en direkte og reel forbindelse med økonomien i den pågældende medlemsstat, den medlemsstat, hvori den er etableret, eller, hvis EU-modforanstaltningerne finder anvendelse på den fysiske eller juridiske person, som ejer eller har kontrol over investeringen i Unionen, nationaliteten eller den faste bopæl for den fysiske eller juridiske person
- b) hvis investeringen ikke anvendes til væsentlige forretningsaktiviteter, således at den har en direkte og reel forbindelse med økonomien i den medlemsstat, hvor den er etableret, nationaliteten for de fysiske eller juridiske personer, der ejer eller kontrollerer den.

Investeringen anses for at være "ejet" af personer i et givet land, hvis over 50 % af kapitalinteresserne i investeringen har personer i det pågældende land som egentlige ejere, og "kontrolleret" af personer i et givet land, hvis sådanne personer har magt til at udpege et flertal af investeringens bestyrelsesmedlemmer eller på anden måde lovligt kan styre dens aktiviteter.

4. I forbindelse med handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder forstås termen "statsborgere" på samme måde, som den anvendes i artikel 1, stk. 3, i WTO-aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og fremtidige ændringer heraf.

Der er afgivet to erklæringer i forbindelse med denne forordning, og de kan findes i EUT C ... og på følgende ELI-link[s]: [EUT: indsæt venligst henvisningerne til offentliggørelsen og ELI-link[s] til erklæringerne].